

Súd: Okresný súd Zvolen  
Spisová značka: 1T/49/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010727  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphly  
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6720010727.16

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphly, v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX. XX. XXXX vo Zvolene, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. 07. 2025 vo Zvolene, takto

### rozhodol:

obžalovaný: A. B., nar. XX. XX. XXXX C. D., trvale bytom: E. F. XXX/XX, G.,

je vinný,

dňa 18.03. 2020 v čase okolo 15.00 hod. v obci H., v rodinnom dome s popisným číslom 13, sa vyhrážal I. C., nar. XX.XX. XXXX jej bývalý priateľ A. B. s ktorým má dieťa tým spôsobom, že po tom ako mu povedala, že nebude chodiť za ich synom častejšie ako je uvedené v rodičovskej dohode č.: 5P 218/2019-71, jej povedal, že bude mať autonehodu, ochrnie, skončí na vozíku a potom on bude ku nej sviňa čo sa týka ich malého syna J., čím vzbudil u I. C., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bydliskom H. XX, dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a to vzhľadom na osobu obvineného, ktorý užíva lieky ovplyvňujúce jeho psychiku a správanie, v dôsledku čoho je jeho správanie nevypočítateľné,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), písm. p), § 37 písm. h), § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 48 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, súd obžalovanému u k l a d á ochranné opatrenie – ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona, sa ochranné liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 74 ods. 5 Trestného zákona, ochranné liečenie ambulantnou formou potrvá najviac 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/13/2022 zo dňa 12.07.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To/104/2024 zo dňa 20. 03. 2025, ktorým bol obžalovanému podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, ktorého výkon bol podmienične odložený s určením skúšobnej doby v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov a súčasne bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku, ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obvinený vzdali odvolania alebo taký prejav urobili v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, môže sa vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie.

Rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 31. 07. 2025 za prítomnosti prokurátora, obžalovaného, jeho obhajcu. Po vyhlásení rozsudku si prokurátor a rovnako aj obžalovaný ( spolu s obhajcom ) ponechali lehotu na využitie svojho práva na podanie odvolania. Následne dňa 05. 08. 2025 obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu sa v lehote podľa § 172 ods. 2 Tr. poriadku a v celom rozsahu ( t.j. vo vzťahu ku všetkým výrokom rozsudku ) vzdal práva podať voči vyhlásenému rozsudku odvolanie za seba i osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech. Súčasne uviedol, že voči rozsudku nemá námietky. Rovnako prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen sa dňa 05. 08. 2025 vzdal práva podať voči vyhlásenému rozsudku odvolanie čo do výroku o vine a tiež čo do výroku o treste. Vo vzťahu k výroku o ochrannom opatrení v podaní oznámil, že voči tomuto výroku odvolanie zahlásené bude. Dňa 06. 08. 2025 prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal odvolanie proti vyššie uvedenému rozsudku vo vzťahu k výroku o uložení formy ochranného opatrenia a to proti ochrannému protitoxikomanickému a protialkoholickému liečeniu ambulantnou formou.

S poukazom na citované ustanovenie § 172 ods. 2 Trestného poriadku a s poukazom na zahlásené odvolanie prokurátora avšak len čo do výroku o forme výkonu uloženého obžalovanému ochranného opatrenia, súd vo vzťahu k výroku o vine, výroku o treste, vyhotovil zjednodušený písomný rozsudok.

Podľa § 183 ods. 1 písm. b), bod 2. Trestného poriadku, rozsudok je právoplatný, a ak neustanovuje tento zákon niečo iné, aj vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale oprávnené osoby sa odvolania výslovne vzdali.

Výroky rozsudku vo vzťahu k vine a rovnako aj vo vzťahu k trestu tak podľa citovaného ustanovenia § 183 Tr. poriadku nadobudli právoplatnosť okamihom, kedy prejav vôle o vzdaní sa odvolania oprávnenými osobami bol doručený príslušnému súdu, t.j. nadobudli právoplatnosť dňom 05. augusta 2025.

Ohľadom uloženia ochranného opatrenia obžalovanému súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, ďalej oboznámením sa so znaleckými posudkami z odboru psychiatrie na obžalovaného, listinnými dôkazmi o toxikologickom vyšetrení, o jeho liečbe v psychiatrických nemocniciach, ako aj správami o jeho povesti.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní k rozhodovaniu súdu o uložení ochranného opatrenia vypovedal, že v čase skutku ( 18. 03. 2020 ) nebol pod vplyvom alkoholu, liekov, či iných návykových látok. Vtedy býval s rodičmi. Dodal, že absolvoval liečbu v I. K. I. L. a to so zameraním na liečbu závislosti od liekov, keďže užíval neurol. Toto liečenie však predčasne ukončil z dôvodu, že mu chýbal syn a vadilo mu správanie ostatných pacientov. Následne začal s ambulantnou liečbou v M. N. N. ( A. O. ), pričom sa podroboval týždenným kontrolám ( vyšetrenie moču ) na užívanie liekov. Počas nasledujúcich piatich týždňov mal výsledky negatívne. Naposledy bol v centre v decembri 2020. Na kontroly prestal chodiť z dôvodu, že mu to tak povedala lekárka a tiež z dôvodu, že už neužíval žiadne lieky, ani neurol a dôvodom boli aj finančné problémy ( náklady na cestu do Banskej Bystrice a späť ). Dodal, že následne bol v ambulantnej starostlivosti psychológa A. P. K. vo Zvolene.

Na poslednom hlavnom pojednávaní ( čl. 446 ) dňa 31. 07. 2025 obžalovaný dodal, že aktuálne asi 3 týždne je evidovaný na Q., omamné látky neužíva vôbec od júna 2024, kedy sa vrátil z liečenia na I. L.. Liečbu dokončil celú ( trojmesačnú ústavnú ). Nepožíva ani alkoholické nápoje. Naposledy bol na kontrole v M. N. N. asi pred 2 mesiacmi ( hlavné pojednávanie konané 31. 07. 2025, t.j. asi v máji 2025 ). Dôvodom je, že od neho požadovali každý týždeň moč, čo bolo pre neho neúnosné z hľadiska zamestnania i finančne. Snažil sa objednať sa k psychiatrovi vo D., čo sa mu nepodarilo, keďže mu poskytovali termíny až na august 2025.

Poškodená I. C. na hlavnom pojednávaní k závislosti obžalovaného uviedla, že obžalovaný je závislý na liekoch i alkohole. Uvedené vie, keďže s obžalovaným žila a rovnako túto informáciu vie aj od matky a brata obžalovaného.

Svedkyňa K. C. ( sestra poškodenej ) na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný bol závislý na liekoch a uvedené vedela z dôvodu, že videla prejavy u obžalovaného ako tras rúk, brblal, mal nedostatočnú motoriku tela, alkohol z neho aj cítila.

Svedok R. C. ( otec poškodenej ) na hlavnom pojednávaní vypovedal, že má vedomosť o užívaní liekov obžalovaným a to od poškodenej, tiež od rodiny obžalovaného, konkrétne od jeho matky a staršieho brata.

Svedok A. B. st. ( otec obžalovaného ) na hlavnom pojednávaní potvrdil vedomosť o tom, že obžalovaný užíval lieky neurol. Tiež uviedol, že v čase skutku svedok nemal vedomosť o tom, že by bol obžalovaný pod vplyvom nejakých látok.

Svedok A. B. ml. ( brat obžalovaného ) na hlavnom pojednávaní vypovedal, že býva v rodinnom dome, ktorý je v susedstve domu jeho rodičov, v ktorom býva aj obžalovaný. Potvrdil, že obžalovaný bol závislý na liekoch. Dodal, že keď bol obžalovaný pod vplyvom liekov bol malátna, mal nezrozumiteľnú reč, nekoordinované pohyby, bolo na ňom vidieť, že užil lieky. Potvrdil, že sa stalo, keď bol obžalovaný pod vplyvom liekov, že privolali políciu, záchranku. Políciu z dôvodu, že nevedeli ako bude reagovať. Záverom svedok dodal, že podľa neho už lieky neberie ( hlavné pojednávanie zo dňa 21. 10. 2021 – čl. 264 ).

Svedkyňa S. B. ( matka obžalovaného ) na hlavnom pojednávaní k závislosti u obžalovaného uviedla, že v čase skutku mal problémy s užívaním liekov- neurol. Potvrdila, že v tomto čase obžalovaný žil s nimi v spoločnej domácnosti.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný znalecký posudok znalkyne A. A. G. č. 20/2021 ( čl. 228 - 232 ), znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvia psychiatria, liečba alkoholizmu, toxikománie zo dňa 05. 04. 2021. Posudok bol do konania predložený obhajobou. Z posudku vyplýva, že znalkyňa pre vypracovanie posudku použila objednávku na vypracovanie znaleckého posudku a zdravotnú dokumentáciu vyšetřovaného ( obžalovaného ). V rámci vlastného vyšetřenia 03. 04. 2021 vykonala klinický rozhovor a pozorovanie obžalovaného. Na položené otázky obhajobou znalkyňa v závere svojho posudku uviedla, že vyšetřením nezistila, že by obžalovaný trpel nejakým duševným ochorením, ktoré by sa prejavovalo bludmi či halucináciami a tým skresleným vnímaním reality. Zistila známky závislosti na viacerých psychoaktívnych látkach. Z psychiatrického hľadiska navrhla obžalovanému nariadiť ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou, pretože v prípade absolvovania takejto liečby s trvalou abstinenciou, podľa znalkyne nie je pobyt obžalovaného z psychiatrického hľadiska pre neho samotného, ako aj pre spoločnosť nebezpečný. Dodala, že v konkrétnom prípade je postačujúca ambulantná forma protitoxikomanickej liečby.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa A. A. G. doplnila, že k záverom k potrebe ukladania obžalovanému len ambulantnú formu liečby ju viedol fakt, že ústavnú liečbu obžalovaný ukončil 01. 03.2021. Po mesiaci vyšetřila obžalovaného a príznaky vegetatívnej abstinencnej symptomatológie u neho nespozorovala.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj znalecký posudok č. 80/2020 z 01. 10. 2020 A. S. N., znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvia psychiatria – liečba alkoholizmu, toxikománie ( čl. 120 – 144 ). Podkladmi pre vypracovanie posudku boli spisový materiál, zdravotná dokumentácia obžalovaného, odborná literatúra. Obžalovaného znalkyňa vyšetřila dňa 17. 09. 2020. Zo záverov posudku vyplýva, že znalkyňa u obžalovaného diagnostikovala chorobnú závislosť od BZD a to od roku 2014 doposiaľ. U obžalovaného bola realizovaná ústavná detoxikačná liečba, nakoľko vplyvom závislosti sa u neho rozvinula prechodná psychotická porucha, ktorá v čase znaleckého skúmania už nebola manifestná. Znalkyňa dodala, že obžalovaný mal asi od 21. 09. 2020 nastúpiť dobrovoľnú ústavnú protitoxikomanickú liečbu na I. L. C. trvaní 3 mesiacov. Preto navrhla obžalovanému uložiť ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou na posilnenie jeho abstinencie v extramurálnom ( mimonemocničnom ) prostredí. V prípade, že by sa obžalovaný dobrovoľnej ústavnej protitoxikomanickej liečbe nepodrobil, alebo túto predčasne a svojvoľne ukončil, navrhla u neho realizovať ochrannú protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou. Konštatovala, že pobyt obžalovaného na slobode je z psychiatrického hľadiska pre neho samotného ako aj pre spoločnosť nebezpečný a preto podľa znalkyne obžalovaný nevyhnutne potrebuje ústavnú protitoxikomanickú liečbu.

Po oboznámení sa s lekáorskými správami o liečbe u obžalovaného po podaní posudku, po oboznámení sa so znaleckým posudkom znalkyne A. A. G., znalkyňa A. S. N. na hlavnom pojednávaní ( dňa 22. 04. 2022 čl. 305 ) doplnila, že od ňou podaného znaleckého posudku k užívaniu BZD obžalovaným sa pridali aj ďalšie omamné látky a to pervitín a alkohol. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný v liečbe nespôlupracuje. Pokiaľ aj znalkyňa A. A. G. vo svojom posudku uvádzala, že obžalovaný 2 krát absolvoval protitoxikomanickú liečbu, 1 krát sa jednalo o liečbu nevyhnutnú, akútnu, pretože išlo o psychotickú dekompenzáciu, toxickú psychózu, nemožno preto hovoriť o nejakej protitoxikomanickej liečbe. Sám obžalovaný znalkyni pri vlastnom vyšetření uviedol, že v septembri 2020 dobrovoľne nastúpil na liečbu na I. L., avšak túto neukončil, dobrovoľne z nej odišiel a to asi po mesiaci od nástupu. V decembri 2020 sa prihlásil v M. N. N., kde liečba rovnako nespĺnila svoj účel, keďže vo februári 2021 bol opäť hospitalizovaný v I. K. C. G., kde bol rovnako krátko od 26. 02. do 01. 03. 2021, kde bol dovezený sanitkou RZP pre udávané zrakové halucinácie navodené pozitívom omamných látok ( v tom období aj pervitínu ). Znalkyňa z týchto dôvodov na hlavnom pojednávaní pre nespôluprácu obžalovaného, navrhla nariadiť mu protitoxikomanickú a rovnako aj protialkoholickú liečbu ústavnou formou. Pokiaľ by od apríla 2021 až doteraz obžalovaný abstinoval, avšak bez kontrol, bez sledovania v príslušnej psychiatrickej ambulancii, záver a návrh znalkyne by bol rovnaký.

Z listinných dôkazov súd zistil, že:

- zo správy M. D. apríla 2021 ( čl. 226 ) súd zistil, že obžalovaný bol ich pacientom od marca 2020 pre závislosť od benzodiazepínov ( ďalej len BZD ). V septembri 2020 bol na detoxikácii s následným nedokončeným protitoxikomanickým liečením. Potom bol 5 krát na odbere močovej vzorky, z ktorých štyri boli negatívne a posledný výsledok dňa 22. 03. 2021 bol pozitívny na BZD a alkohol.

- zo správy psychológa A. K. z apríla 2021 ( čl. 236 ) súd zistil, že sa do ambulancie dostavil len za účelom posúdenia psychickej spôsobilosti na nosenie a držanie zbraní a streliva dňa 24. 03. 2015 s výsledkom spôsobilý. Následne v období od 16. 02. 2021 do 10. 03. 2021 v ich ambulancii absolvoval odborné

poradenstvo určené vodičom po zadržaní vodičského oprávnenia za jazdu pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Zo správy vyplýva, že sa nejedná o posudzovanie zdravotného stavu.

- zo správy M. z mája 2021 - Dekurz ( čl. 2250 ) súd zistil, že od 04. 11. 2020 do 28. 04. 2021 na základe vyšetrenia moču bolo u obžalovaného zistené opakované požitie alkoholu i BZD.

- zo správy M. N. N. z augusta 2022 ( čl. 321 ) vyplýva, že aktuálne ich ambulanciu obžalovaný nenavštevuje, nemajú o ňom žiadne informácie.

- zo správy P. P. B. T. N. N. z decembra 2022 vyplýva, že obžalovaný bol v období od 17. 12. do 23. 12. 2022 hospitalizovaný na II. I. G. C. N. N..

- zo správy M. N. N. z januára 2023 vyplýva, že obžalovaný liečbu dodržiava v nepravidelných intervaloch.

- z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. XX/XX/XXXX zo dňa 02. 06. 2023 ( čl. 398 – 405 ) súd zistil, že obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zákona ( omamná a psychotropná látka – otrava trazodonom v koncentrácii 3115/98 ng/ml ) pre skutok spáchaný dňa 11. 04. 2021 ) a bol mu za to uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby v trvaní 48 mesiacov, za súčasného uloženia mu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 48 mesiacov, pričom zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku F. I., pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. XX/X/XXXX zo dňa 30. 05. 2022, právoplatného dňa 30. 05. 2022. Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. XXX/XXX/XXXX zo dňa 20. 03. 2025 bolo odvolanie obžalovaného odvolacím súdom zamietnuté.

- zo správy U. I. U. I. D. z mája 2025 ( čl. 413 ) vyplýva, že obžalovaný sa správa slušne, alkoholické nápoje nepožíva, nie je výtržník či bitkár, nedopustil sa krádeže, dopustil sa priestupku v doprave, ktorý bol vyriešený MsP Sliač dňa 07. 02. 2025 dohovorom, naďalej býva na adrese trvalého bydliska, iné priestupky, porušenia neevídujú.

- zo správy o povesti U. G. z júna 2025 ( čl. 439 ) súd zistil, že obžalovaný naďalej býva na uvedenej adrese trvalého bydliska a nebol prejednaný komisiou verejného poriadku.

- zo správy M. N. N. z júna 2025 ( čl. 443 ) vyplýva, že obžalovaný je v ich starostlivosti, ale liečbu dodržiava v nepravidelných intervaloch.

- z úradného záznamu spísaného súdom dňa 31. 07. 2025 ( čl. 445 ) vyplýva, že obžalovaný absolvoval ústavnú liečbu v I. K. I. L. a to od 11. 03. 2024 do 07. 06. 2024, kompletnú protialkoholickú a protitoxikomanickú. Rovnako súd u A. G. z M. N. N. zistil, že obžalovaný liečbu nedodržiava pravidelne, pričom pripustil, že u niektorých pacientov požadujú odber moču aj každý týždeň a v prípade, že by výsledky boli negatívne, postupne tie intervaly kontroly moču sa predlžujú.

- z registra trestov obžalovaného ( prílohová obálka čl. 13 ) vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dva krát súdom potrestaný a to rozsudkom ŠTS pracovisko Banská Bystrica sp. zn. XX/X/XXXX, právoplatným dňa 30. 05. 2022 pre trestný čin podľa § 333 ods. 1 Tr. zákona, skutok spáchaný 16. 07. 2020 a rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. XX/XX/XXXX v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. XXX/XXX/XXXX zo dňa 20. 03. 2025, pre prečin podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný podmienenečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 48 mesiacov a aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 48 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku ŠTS pracovisko Banská Bystrica sp. zn. XX/X/XXXX. Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj so spismi Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XX/XX/XXXX, spisom ŠTS pracovisko Banská Bystrica sp. zn. XX/X/XXXX.

- zo správy o priestupkoch ( prílohová obálka čl. 14 ) vyplýva, že obžalovaný sa od roku 2020 dopustil viacerých priestupkov na úseku dopravy vrátane priestupku vedenia motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky ( v roku 2020 ).

Pri rozhodovaní o vine a treste súd aplikoval v celosti Trestný zákon účinný od 06. 08.

2024, keďže jeho použitie bolo pre obžalovaného priaznivejšie, ako použitie ustanovení Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku ( 18. 03. 2020 ).

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, účinného od 06. 08. 2024, súd môže uložiť ochranné liečenie aj vtedy, ak páchatel spáchal trestný čin v dôsledku závislosti od návykovej látky alebo v dôsledku závislosti na hazardných hrách.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zákona, účinného od 06. 08. 2024, ambulantnú formu ochranného liečenia súd uloží, ak vzhľadom na osobu páchatela, povahu duševnej poruchy a liečebné možnosti možno očakávať splnenie účelu ochranného liečenia. Ústavnú formu ochranného liečenia súd uloží, len ak je pobyt páchatela na slobode nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy alebo ak vzhľadom na osobu páchatela, povahu duševnej poruchy a liečebné možnosti nemožno očakávať, že účel splní ambulantná forma

ochranného liečenia. Ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienične neodkladá, uloží ho ústavnou formou.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia, ochranné liečenie trvá, kým to vyžaduje jeho účel. O zmene jeho formy, o prepustení z jeho výkonu alebo jeho ukončení rozhoduje súd.

Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia, ochranné liečenie uložené páchateľovi podľa § 73 ods. 2 písm. c) ambulantnou formou trvá najviac dvanásť mesiacov a ústavnou formou trvá najviac tri mesiace s následným doliečovaním ambulantnou formou, ktorá trvá najviac dvanásť mesiacov. Ak sa počas výkonu ochranného liečenia zistí, že jeho účel nemožno dosiahnuť alebo ak na dosiahnutie jeho účelu nie je potrebná určená doba alebo súdom uložená forma, súd zmení formu ochranného liečenia alebo rozhodne o prepustení z výkonu ochranného liečenia alebo o ukončení ochranného liečenia.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že znalkyňa A. N. navrhla obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Uvedené vyplýva z doplnenia znaleckého posudku menovanou znalkyňou učeného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. 04. 2022. Znalkyňa súčasne pripustila ukladanie tohto ochranného liečenia aj ambulantnou formou za predpokladu absolvovania obžalovaným kompletného 3 – mesačného ústavného zaliečenia a to aj dobrovoľne, bez nariadenia súdom s následnými kontrolami v psychiatrickej ambulancii.

Je nutné konštatovať, že od doplnenia posudku A. N. po rozhodnutie súdu, keď okresný súd musel vyčkáť na právoplatnosť predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného z dôvodu možného ukladania súhrnného trestu, ktorú skutočnosť nie je možné pričítať na ťarchu obžalovanému, obžalovaný sa dobrovoľne podrobil ústavnej protitoxikomanickej a aj protialkoholickej liečbe v I. K. I. L. v období od 11. 03. 2024 do 07. 06. 2024, ktorú skutočnosť mal súd za preukázanú oznámením psychiatrickej nemocnice. Podmienka ústavnej liečby v zmysle záverov znaleckého posudku A. N. tak podľa záveru súdu splnená bola.

S prihliadnutím na znenie ustanovenia § 74 ods. 5 Tr. poriadku, keď v danom prípade je nutné obžalovanému ukladať ochrannú liečbu podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. poriadku, ktorá ústavnou formou môže trvať najviac 3 mesiace, ktorej sa obžalovaný aj podrobil a nemožno túto skutočnosť prehliadnúť a následne sa podrobuje doliečovaniu ambulantnou formou, ktorá liečba v danom prípade môže trvať najviac 12 mesiacov. Na uvedenom podľa záveru súdu nemôže nič zmeniť ani to, že obžalovaný sa ambulantnej liečbe nepodrobuje pravidelne. Jedná sa o liečbu v dôsledku závislosti (nie psychiatrickú), ktorá podľa tohto ustanovenia je časovo ohraničená, či už ústavná alebo aj ambulantná.

Spôsob výkonu ochranného liečenia uložený týmto rozsudkom obžalovanému reflektuje nielen tú skutočnosť, že obžalovaný už ústavnú formu liečby absolvoval, ale reflektuje aj zmeny Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024, ktorý ukladá podľa § 74 ods. 5 súdu povinnosť rozhodnúť nielen o druhu a spôsobe výkonu ochranného liečenia, ale aj o dĺžke jeho trvania. V zmysle druhej vety citovaného zákonného ustanovenia je možné aj počas výkonu takto stanoveného ochranného liečenia (časovo ohraničeného) zmeniť jeho formu alebo rozhodnúť o prepustení obžalovaného z jeho výkonu alebo o ukončení ochranného liečenia.

V neposlednom rade súd dáva do pozornosti znenie § 31 Tr. zákona, ako aj všeobecné zásady ukladania sankcií upravené v § 33a Tr. zákona a zásady ukladania ochranných opatrení podľa § 35 Tr. zákona. Podľa § 31 ods. 1 Tr. zákona, sankcie podľa tohto zákona sú tresty a ochranné opatrenia, ktoré sú právnym následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, ochranné opatrenie je ujma na osobnej slobode alebo majetku odsúdeného. Podľa § 33 Tr. zákona, ochranným opatrením podľa písm. a) je aj ochranné liečenie. Podľa ods. 1 § 33a Tr. zákona, páchateľovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Podľa ods. 2, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchateľa a jeho pomery. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchateľa menej citeľne, nesmie byť páchateľovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchateľovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchateľa, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchateľa. Pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Podľa § 35 ods. 5 Tr. zákona, pri ukladaní ochranných opatrení (teda aj ochranného liečenia) sa súd neriadi zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochrany spoločnosti, pričom prihliada aj

na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a lebo inej osoby. Podľa ods. 6 tohto ustanovenia, výkon ochranného opatrenia sa musí skončiť najneskôr dosiahnutím jeho účelu, prípadne uplynutím doby, na ktorú bolo uložené, alebo dovŕšením zákonom ustanoveného veku odsúdeného alebo inej osoby.

Nemožno prehliadnúť, že obžalovaný iné, než vyššie uvedené odsúdenia, nemá zaznamenané v registri trestov. Rovnako zo správ obce a polície vyplýva, že obžalovaný žije na adrese trvalého bydliska, správa sa slušne, nezaznamenali u neho v poslednom období požívanie alkoholických nápojov, nie je bitkár či výtržník, nebol prejednaný komisiou verejného poriadku obce. Od roku 2020 sa dopustil viacerých priestupkov v doprave, menšej závažnosti, za čo bol postihnutý napomenutím či pokutami až do výšky 20,- €, pričom len v jednom prípade v roku 2020 ( skutok zo dňa 08. 06. 2020 ) bol za jazdu pod vplyvom omamných látok ( lieky ) postihnutý pokutou vo výške 300,- € a uložením zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Z uvedeného vyplýva, že po absolvovaní kompletnej ústavnej protitoxikomanickej a protialkoholickej liečby od 11. 03. do 07. 06. 2024 nie sú súdu známe také skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné uložiť obžalovanému ústavnú formu znalkyňou navrhovaného ochranného liečenia. Pokiaľ sa obžalovaný nepodrobuje pravidelným kontrolám v rámci ambulantnej liečby, súd poznamenáva, že ambulantnú liečbu vykonáva na báze dobrovoľnosti, takáto situácia môže nastať aj po absolvovaní súdom uložené ústavnej liečby. Týmto rozhodnutím však obžalovanému je uložená súdom ambulantná liečba, ktorej sa bude musieť obžalovaný podrobiť. Ak by obžalovaný rozhodnutie súdu neakceptoval a ambulantnej liečbe sa nepodroboval, súd môže pristúpiť k niektorému z rozhodovaní podľa § 74 ods. 5 veta druhá Tr. poriadku, prípadne sa môže jednať o trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zákona.

V nadväznosti na citované ustanovenia a zásady ukladania sankcií vrátane ochranných opatrení, tiež s poukazom na uvedené hodnotenie osoby obžalovaného, dospel súd k záveru, že v danom prípade bolo namieste obžalovanému ukladať ochranné liečenie protitoxikomanické a protialkoholické len ambulantnou formou.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d, § 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.